

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: DRIKKEVISE

Citation: Drachmann, Holger: "DRIKKEVISE", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid62953.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

DRIKKEVISE

Naar Solen, den ældgamle Gnier,
Er gaaet til Sengs med sit Guld,
Naar Menneskerøsterne tier
Og Muldvarpen snorker i Muld,
Da lyde de dristige Stemmer,
Da hæves de blinkende Glas,
Da samles de gamle "Lemmer"
Til natlig Tumult og Kalas.

Mens Vinen i Bægeret skummer
Og Øjet saa straalende ler,
Alverdens Smerte og Kummer
De gennem et Rosenskær ser;
Ad Vinens de gyldne Strømme
De glide med Glæde i Bryst,
Om dunbløde Lokker de drømme,
Om Læber de en Gang har kyss't.

115

Hvad Livet om Dagen dem nægted,
Den Vej, som de aldrig fandt,
Den Sejer, hvorfor de fægted
Men aldrig i Livet vandt,
Det skænker dem Vinen og Natten. -
I Fantasirigets Muld
De grave, og finde Skatten:
Indbildningens røde Guld.

Naar Solen, den lurvede Slyngel,
I Mørket dølger sin Dragt,
Naar Menneskebørnenes Yngel
I Søvnens Arme er strakt.
Naar selv over Havet, det vilde,
Sig Skyggernes Tavshed har lagt,
Da sluttet ved "Lemmernes" Gilde
Med Vinen og Natten en Pagt.